

Η ΠΑΛΗΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 18 Ἀπριλίου 1971
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν : 21.45-22,15

112^h

τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦν ἡ ΚΑΒΙΩ Δ Ε Ν Α Ρ Δ Ο Υ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀγαπητέ μου Δημήτρη, δέν συναντηθήμαμε χτές τὸ βράδυ γιὰ νά ἀλληλο-εὐχηθοῦμε : Καλὴ Ἀνάστασι, μά θ' ἀνταλλάξωμε τὶς εὐχές μας σήμερα, ἔστω καὶ κατόπιν ἑορτῆς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς νά συναντηθοῦμε Γιάνγκο μου ; Δέν διάβασες στίς ἐφημερίδες τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί σχέσι ἔχουν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς μέ τό Πάσχα καὶ τὶς εὐχές μας ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς δέν ἔχουν ; Δυὸ μιση ἐκατομμύρια περίπου πληθυσμὸς ἔχει ἡ Ἀθήνας μας σήμερα. Πῶς νά συναντηθοῦνε δυὸ χριστιανοὶ μέσα σέ τόση ἔκτασι, μέσα σέ τέτοια κοσμοπλημμύρα, σέ τέτοια ἀνθρωποθάλασσα ; Κι' οἱ ἐνορίες ἀκόμη καὶ οἱ ἐκκλησίες δέν εἶναι κοντινές ὅπως στά παλιὰ χρόνια πού ἔλεγες : Ἀντί νά κάνω Ἀνάστασι στὸν Ἅγιο Γεώργη τὸν Καρύτση, κάνω στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο. Ἐνα τέταρτο δρόμος εἶναι ἀπὸ τὴ μιά ἐκκλησία στὴν ἄλλη...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐχεις δίκαιο. Σήμερα πῶς ν' ἀποφασίσῃ κάποιος πού μένει κοντὰ στὸ Παγκράτι νά πάη στὴν γειτονιά ἐνός φίλου του πού μένει στά Πατήσια ; Ὁλοκληρο ταξίδι. Μεγάλωσε ἡ Ἀθήνα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παραμεγάλωσε μάλιστα. Ἄλλοτε ἡ πρωτεύουσα ἦτανε μιά πόλις οἰκογενειακῆ. Ὁ ἕνας ἤξερε τὸν ἄλλον... περνοῦσες τὴν ὁδὸν Σταδίου κι' ἐβγαζες τὸ καπέλλο σου δέκα φορές. Σήμερα ὅμως...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σήμερα, άνεβοκατεβαίνεις δέκα φορές τήν όδόν Σταδίου και δέν βγάζεις τό καπέλλο σου ούτε μιά φορά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρώτον γιατί δέν φοράμε σήμερα καπέλλα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Είναι κι' αυτός ένας λόγος και δεύτερον γιατί μέσα σέ δυό μισό εκατομμύρια ψυχές, που νά βρής έναν γνωστό σου έστω και για δείγμα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί μου σέ καμαρώνω. Μιλās σάν παληός άθηναίος.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά τί νομίζεις ; Δέν είμαι βέβαια πολύ παλαιός, παλαιο-παλαιός, μά σαράντα χρόνια τώρα στην 'Αθήνα δικαιούμαι νά λέγωμαι κι' έγώ, νεο - παλαιός.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ μου άρέσει ό χαρακτηρισμός του νεο-παλαιού. Μου θυμίζει τά χρέη της ^{μια παρμαρ οδμασικη εφημερίδα} ~~ήλλοτε έφημερίδος "Εκπερινή"~~ στους συντάκτες της. "Όταν χρωστούσε άρκετά χρήματα στό συντακτικό της προσωπικό, τά επάγωνε και άρχιζε νέα χρέη. "Όταν λοιπόν κανένας εύνοούμενος δημοσιογράφος κατάφερνε νά πάρη κανένα δυό εκατοστάρινα από τόν διαχειριστή, ρωτούσε : Είναι από τ' ά παλαιά-παλαιά ή από τά καινούργια παλαιά ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νομίζω όμως ότι έφύγαμε από τό θέμα μας. Λαμπρή σήμερα άγαπητέ μου Δημήτρη και μήν ξεχνάς ότι ή Λαμπρή, ήτανε μιά από τίς πιο έλληνικές και άθηναϊκές μάλιστα έορτές.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και για νά' ξαναμπούμε στό θέμα, ής αρχίσωμε από τούς πασχαλινούς στίχους σατυρικού ποιητού. Διάβασέ τους έσύ Γιατίνο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Διαβάζει) Χριστός 'Ανέστη άδελφοί. Χριστός 'Ανέστη πρώτα...
Χαρα και άγαλλίσεις παντού και γενική,
Χριστός 'Ανέστη μέ άρνιά κι' αύγά και βαρελότα
Τό Πάσχα πάλι έπεσε κι' έφέτος... Κυριακή !
Νοιάθεις πώς κάτι έκτακτον τριγύρω σου συμβαίνει
σέ κάθε μάντρα στήθηκε και μία ψησταριά,
τό άρνί στή σουβλα φήνεται ή κνίσσα του άνεβαίνει
και που και που άκούγεται και κάποια κουμπουριά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εύτυχώς στην έποχή μας, τήν σημερινή έποχή, αυτό τό έορταστικό, βάρβαρο και άσοποκο έθιμο έχει περιοριστεί αίσθητά.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί συνεχίζει ὁ σατυρικός τοῦ 1930, σαράντα χρόνια πρὶν :

(Διαβάζει) Νύχτα τῆς Ἀναστάσεως ! Χαρμόσυνες καμπάνες ἀνήγγειλαν τὴν εἶδησι. Ρουκέττες καὶ ροιάνες ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἀκούγονται. Μυρίζει ἡ πασχαλιά καὶ μᾶστρομάζει πού καὶ ποῦ καμμία πιστολιά.
Νύχτα τῆς Ἀναστάσεως !... εἶναι γλυκειά ἡ ζέστη καὶ βαρελότα πέφτουνε μὲ τὸ Χριστός Ἀνέστη γιατί ἡ λαμπρή τοῦ Ἕλληνας, πρέπει νά κἀνη πρῶτο ὅποτε ἐπιβάλλεται καὶ κάποιο βαρελότο !...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὅπως δὴποτε ὅμως, ἡ παλαιά πασχαλινὴ φιλολογία, δέν ἀσχολεῖται μόνο μὲ τοὺς πυροβολισμούς καὶ τὰ βαρελότα. "Ἐχει καὶ ἄλλο κεφάλαιον, πολὺ πιὸ ἐνδιαφέρον καὶ πιόπιαντικό...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ ξέρω τί θέλεις νά πῆς : Τά φιλιὰ τῆς Ἀγάπης !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, τὰ φιλιὰ τῆς Ἀναστάσεως... Καὶ βρίσκομε δημοσιευμένους στὰ 1925, ἐδῶ καὶ σαράντα πέντε χρόνια δηλαδή, μερικούς στίχους πού μᾶς ζωγραφίζουν πολὺ καθαρά τὴν κατάστασι πού ἐπικρατοῦσε :

Νύχτα τῆς Ἀναστάσεως... Στὴν Ἰθάκη, στὸ ἠθρεῖον,
στὴν Βάθη, στὰ Πετράλωνα, φιλιοῦνται γενικῶς
εἰν' εὐκαιρία φίλοι μου, ~~φιλοῦνται γενικῶς~~
φιληστε τὸν πλησίον
κι' ἔν εἶναι ὁ πλησίον σας, πλησίον θηλυκός
ἀκόμη προτιμώτερο : φιλάτε συμπολίται
εἶναι λαμπριάτικο φιλεῖ πού δέν παρεξηγεῖται !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάσου λοιπόν τί θὰ γινότανε τὴν νύχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἔξω ἀπὸ τίς ἐκκλησίες. Οἱ ἐρωτευμένοι νέοι, πηγαίνανε στὴν ἐκκλησία τῆς ἐνορίας τῆς ἀγαπημένης τους καὶ περιμένανε, παραδοκοῦσανε τὴν ~~ἐκκλησία~~ κατάλληλῃ στιγμῇ. Φέλνει ὁ παπᾶς : Δεῦτε λάβετε φῶς... Ἀνάβουν τὰ κεριὰ τους οἱ πιστοί, ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ νεαρός πού περιμένει κοντὰ στὴν ἀγαπημένη του, πλησιάζει δειλά...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μοῦ ἐπιτρέπετε ν' ἀνάψω δεσποινίς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σᾶς παρακαλῶ κύριε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐνάβει τό κερὶ του ὁ νέος. Τὰ βλέμματά τους διασταυρώνονται. Ἐκείνη μαντεύει τί πρόκειται ν' ἀκολουθήσῃ. Καμμιά φορά τὸν ἐνθαρρύνει μάλιστα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ἀνάψατε καλᾶ. Θά σᾶς φήσῃ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ναί, μέ συγχωρεῖτε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐνάβει πάλι ὁ νέος καί δέν ἀνάβει μόνο τό κερὶ του, μά ἀνάβει καί φουντώνει κι' ὁ ἴδιος, γιατί ἐκείνη τοῦ ριξε μιὰ ματιᾶ πολύ φλογερή...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀπό τὴν ἐξέδρα τῆς ἐκκλησίας ἀκούγονται τὰ τελευταῖα λόγια οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλ' ἐγείγερται...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ἀκολουθεῖ τό πανδαιμόνιον : Χριστός Ἐνέστη ἐκ νεκρῶν... οἱ καμπάνες ἀντηχοῦν δαιμονιωδῶς... Φεγγαλιὰ ἀνάβονται, φώσφορα βγάζουν κίτρινο, πράσινο, κίμμινο καπνὸ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Βαρελότα σιᾶνε, τρανα-τροῦνες ἀκούγονται...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ρουκέττες ἀνεβαίνουν στὸν σκοτεινὸ οὐρανὸ... Φσσσς... Φσσσς...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πυροβολισμοὶ δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί μέσα σ' αὐτὴν τὴν μάχη, ὁ νεαρὸς βρίσκει εὐκαιρία νὰ πῆ στὴν δίπλανὴ του ὑπαρξί : Χριστός Ἐνέστη δεσποινίς...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀληθῶς Ἐνέστη κύριε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελείως ἀθρόμητα δυὸ πρόσωπα πλησιάζουν τό ἓνα στὸ ἄλλο καί τό φιλεῖ τῆς ἀγάπης τό νοιώθουν δυὸ ζευγάρια χεῖλη.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τοῦ χρόνου δεσποινίς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τοῦ χρόνου κύριε... Φυσικὰ ἡ νεαρά κόρη δέν ἦτανε μόνη της. Μὰ κανένας δέν ἀντελήφθη τίποτε. Ὁ μπαμπᾶς φιλοῦσε τὴν μαμᾶ, ἡ μαμᾶ φιλοῦσε τὴν πεθερά της...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἡ πεθερά τὸν γυιὸ της

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιά γειτόνισσα πού βρέθηκε κοντά, μπήκε κι' αὐτή στὰ φιλιὰ :
Χριστός 'Ανέστη κυρία Μαριγοῦλα μου...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Χριστός 'Ανέστη κυρία Πηνελόπη... Μάτς-μούτς...

ΓΟΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πρῶτος ὁ μπαμπᾶς πού ἀνυπομονοῦσε νά φάη τὴν ἀναστάσιμη
μαγειρῶσα δίνει τὸ σύνθημα : Πῆμε τώρα, ἡ μαγειρῶσα περιμέ-
νει... Ξεκινᾷει ἡ φαμίλλια. Στὰ σκοτεινὰ ἡ κόρη σφίγγει τὸ
χέρι τοῦ νεαροῦ, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ ἀπὸ μακριὰ τὴν οἰκογένεια
θέλει νά μάθῃ πού κατοικεῖ ἡ νεαρά πού ἐγνώρισε αὐτὸ τὸ βράδυ
καί ὅταν πλέον ἐπισημαίνει τὸ σπίτιτὴν ἐπομένη ~~ἀρχίζει~~ ἀρχίζει
τίς καντάδες του μέ τραγοῦδι πού ἀρμόζει στὴν περίστασι :
Γιατί νά σέ γνωρίσω...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἔνα ὠραιότατο τραγοῦδι πού θά μᾶς τὸ θυμίσῃ τώρα ἡ Κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Γιατί νά σέ γνωρίσω...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Φαντάζομαι ὅτι δέν θά ἦτανε λίγα τὰ εἰδύλλια πού θ' ἄρχισαν μέ
αὐτόν τὸν τρόπο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πολλά ἀπ' αὐτὰ πού θά εἶχανε τὸ εὐχάριστο τέλος τοῦ γάμου
μά ὅπως λέει κάπου καί ὁ Σουρῆς, αὐτές οἱ βιαστικὲς ἀποφάσεις
γιὰ γάμο, δέν βγαίνανε πάντα πολὺ εὐτυχισμένες... Διάβασε ἐδῶ
Γιάγνο γιὰ νά κατατοπιστῆς.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ (Διαβάζει) Νύχτα τῆς 'Αναστάσεως σέ γνώρισα καλὴ μου
μέ μια ματιὰ σου, ἔναφα στ' ἀλήθεια μέ τὸ πρῶτο,
σάν κόκκινο βεγγαλικό, φούντωσε ἡ ψυχὴ μου
καί ἡ καρδιά μου κτύπησε κι' αὐτὴ σάν βαρελότο !
Στὴν ἕλλη τὴν 'Ανάστασι εἴμαστε παντρεμένοι
καί βλέποντας τὴν τρέλλα μου πού ἦταν Πασχαλινὴ,
ἔχω Δ α μ π ρ ἡ ὀλοχρονίς, γυναῖκα μου στριμμένη
ἀφοῦ μέ τὴν κακία σου, μέ φήνεις σάν ἄρνι !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ πασχαλινὴ λογοτεχνία εὑρίσκει πάντα διέξοδο σ' ἐφημερίδες
καί περιοδικὰ ~~ἀλλά~~ στὰ πανηγυρικὰ φύλλα τῆς Δαμπρῆς. Χρονογρα-
φήματα, εὐθυμογραφήματα, περιγραφές τῆς ἀγορᾶς, σατυρινοὶ

στίχοι, διηγήματα ήτανε όλα επίκαιρα και πασχαλιάτικα. Πρωτοστα-
 τούσε σ' αυτό του είδους την λογοτεχνική ύλη ο άλησμόνητος Τε-
 μος Μωραϊτίνης. Και τί δεν είχε γράψει κάθε λαμπρή ο Μωραϊτίνης.
 Κάποτε έγραφε για τα χασάπια στην αγορά που έστόλιζαν τα σφαχτά
 με κοκάρδες και γιρλάντες χρυσές και πολύχρωμες :

Στην αγορά, τό στολισμένο τό άρνί
 μέ κόκκινα και πράσινα χαρτιά ήταν γιαννί
 κι' έφώναζε ο χασάπης : 'Έδω άμνός γαλάτου...
 και ήταν μόνον : 'Αχαμνός μέ τά καλά του !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χαριτωμένο ήτανε. Και τώρα θα σου κάνω μιά έπιπληξι άγαπητέ
 μου Δημήτρη. "Έχω φυλάξει μερικούς λησμονημένους πασχαλινούς
 στίχους και θα σου τους πω. Είναι στίχοι δημοσιευμένοι έδω
 και σαράντα χρόνια, στα 1930.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για να δούμε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χριστός 'Ανέστη φίλοι μου, τό ειπαμε και πάλι,
 ρετσίνα υπάρχει μόλιση κι' αρχίζει πιά ή κραιπάλη,
 στην σουβλα ψήνεται τό άρνί, τό κοινορέτσι επίσης
 και όλα συνοδεύονται, μ' εύχές κι' αντιφωνήσεις.
 Χριστός 'Ανέστη Γιώργη μου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη θάνη !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Του χρόνου στό σπιτάκι σου, Αιλή μου, μέ τόν Γιάννη

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη Κώστα μου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θανάση μου να ζήσης !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι λεμόνι στό άρνί καλέ, θα τό ξυλίσης.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χριστός 'Ανέστη Περικλη κι' έβίβα μας τό πρώτο

Χριστός 'Ανέστη Σπύρο μου και μπάμ... τό βαρελότο !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη ! 'Ανάστασις, Πάσχα χριστιανικό
 έδω χορεύουν τσάμικο, έκει συρτό και σουστα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και λόγω άναστάσεως, μ' ένα βεγγαλικό
 ο Μένος έβαλε φωτιά στην 'Αλενιδω την φοουστα
 και ή Αλενιώ ή κατημένη,

έγύρισε στό σπίτι της... μισοτσουρουφλισμένη !

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πού λές λοιπόν αγαπητέ μου Γιάγκο, στά παλιά χρόνια, γύρω στό 1890 νά ποθμε, ὅποιος ξένος τύχαινε νά βρίσκεται στήν 'Αθ ἤνα καί κυκλοφοροῦσε στούς δρόμους, θά νόμιζε ὅτι ἡ πόλις εἶναι ἔρημη καί ἀνατοίκτη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Γιατί αὐτό : Πήγαιναν καί τότε οἱ ἀθηναῖο σ' ἐκόρομές :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Κάθε ἄλλο. Ψυχὴ δέν τό κουνοῦσε ἀπό τήν 'Αθήνα, μά ὅλοι οἱ ἀθηναῖοι, σύν γυναίξί καί τέκνοις, γλεντοῦσαν στίς ἀλύες καί τὰ περιβολάνια τῶν σπιτιῶν.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Κατάλαβα. Κι' ἔν τύχαινε κανέννας ξ'νος νά κυκλοφορῆ στούς δρόμους, θ' ἄκουγε φωνές, χαρές, τραγούδια καί γέλια χωρίς νά συναντᾷ ψυχὴ στόν δρόμο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τό τραγούδι ἔδινε κι' ἔπαιρνε. 'Εκείνη ἡ Πεταλοῦσα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** 'Η Πεταλοῦδα ! Ποῦ τήν θυμήθημες τήν Πεταλοῦδα... Νά ἔνα παλαιό λαϊκό τραγούδι πού ἔχομε πολύν καιρό νά τό θυμηθοῦμε καί ἀεῖζει νά μᾶς τό πη ἡ φίλη μας ἡ Κλειώ.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)** Μιά πεταλοῦδα νά 'μουνα
νά πέτ' αγα σιμά σου
στά χεῖλή σου π' ἀνθίζουνε
τά δύο τραιντάφυλλά σου...
- Χ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Ἐρημοι λοιπόν οἱ δρόμοι, κλειστά ὅλα τὰ μαγαζιά καί χαλοῦσε ὁ κόσμος στίς ἀλύες καί τὰ οἰκογενειακά περιβολάνια. Ποῦ καί ποῦ φαινότανε κανέννας ἀργοπορημένος καί καθυστερημένος νοικοκύρης, πού γύριζε στό σπίτι του ἀπό τόν φούρνο μέ τό ταφί στά χέρια...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Μέ ἄλλα λόγια, δέν ψήνανε ὅλοι οἱ ἀθηναῖοι ἀρνί στήν σουβλα, ἀλλά στέλνανε καί στόν φούρνο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Ὅχι μόνο στέλνανε στούς φούρνους, ὅχι μόνο φροντίζανε νά τά στείλουν τό ἐνωρίτερο, ἀλλά πολλοί πού πηγαίνανε τὰ ταφιά τους náπως ἀργά, ἀναγκασζόντουσαν νά φᾶνε κατὰ τίς πέντε τό ἀπόγευμα...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αυτό τό φαντάζομαι. Συμφόρησις κυκλοφορίας...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί κυκλοφορίας ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κυκλοφορίας τασιῶν στόν φούρνο. Γιατί δέν ἦτανε μόνο ταφιά μέ ἀρνιά καί μέ γκιουβέτσια. Ὑπῆρχαν καί ταφιά μέ μπαυλαβάδες, γαλατομπούρεκα, καταϊφια, τσουρέκια, πασχαλινά κουλουράκια καί ταφιά μέ ἐκροποσώπους ὅλης αὐτῆς τῆς γαστριμαργικῆς συνομοταξίας τῆς Δαμπρῆς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάννο μου ἀπό τά κοσμητικὰ ἐπίθετα πού χρησιμοποιοεῖς γιά τά φαγητά, μαντεύω ὅτι πρέπει νά εἶσαι πολύ μεγάλος φαῖς...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό ξέρεις καλά ὅτι δέν εἶμαι φαῖς. Τέλος πάντων, πολλοί νοικοκύρηδες ἀθηναῖοι προτιμοῦσαν ὅπως φαίνεται νά στέλνουν τό ἀρνί τους μέ ταφί στόν φούρνο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ξέρεις γιατί ; Διότι τό ἀρνί στό σπίτι ποτέ δέν φηνότανε καλά... καί τό κυριώτερο εἶναι ὅτι ποτέ δέν τρωγότανε ψημένο.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τρωγότανε ὠμό ;

ΓΙΑΝΝΩΣΗΑΚΗΣ Σχεδόν ὠμό, διότι ὠπλιζότανε καθέννας μ' ἓνα καλαμοπήρουνο...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μέ τό ὠπλιζότανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μ' ἓνα ἐργαλεῖο πού τό λέγανε οἱ παλαιοί : καλαμοπήρουνο. Δένανε ἓνα πηροῦνι σ' ἓνα μακρὺ καλάμι καί ἀπό μαυρού, γιά νά μὴν τοῦς ἐνοχλεῖ καί ἡ πύρα τῆς θράκας, προσπαθοῦσαν νά ἀποσπάσουνε κανένα κοφίδι, καμμιά πέτσα πού φαινότανε ὅτι εἶχε ξεροψηθεῖ καί λίγο λίγο, τό ἀρνί ἐδυνάτιζε καί λιγότευε τόσο ὅστε πᾶ μενῆ στό τέλος ἡ σουβλα γυμνή

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δέν ξέρω γιατί καί στήν ἐποχή μας ἀκόμη, κάθε ἔνδορας πιστεύει ὅτι εἶναι εἰδικός στό φήσιμο τοῦ ἀρνιοῦ. Ἄκουσ ξαφνικά ἓνα γιατρό νά λέη : Ἐγὼ νά σοῦ φῆσω ἀρνί νά γίνῃ λουκούμι. Πᾶε τοῦ ἀπαντοῦν οἱ ἄλλοι : Μά ὀσκιπός εἶναι νά φῶμε ἀρνί γιατρέ καί ὄχι λουκούμι...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Λοιπόν Έχεις δίκαιο Γιάννο και αυτό που είπες τώρα μου θυμίζει μιά εύθυμη ιστορία που συνέβη, Έχι στην παλιά 'Αθήνα, μιά έδω και δέκα χρόνια στην Φιλοθέη, όπου κατοικεί πάντοτε ένας γνωστός άθηναίος δικηγόρος, ο 'Ερρίκος Μοάτσος. "Έχει ένα μεγάλο ~~κατά~~ περιβόλι στην Φιλοθέη και ή γυναίκα του, ή έρίτιμος κυρία "Ελλη Μοάτσου, έπεφάσισε μιά λαμπρή νά γίνη ψήστρα..
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Τί νά γίνη ; Ψήστρα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ναί, έδήλωσε ότι είναι είδική στό ψήσιμο του άρνιου στην σουβλα... 'Επιάλεσε λοιπόν συγγενείς και φίλους στό περιβόλι της, έτοιμάσε ό τι είχε νά έτοιμάση, τήν θράνα, τήν σουβλα μέ τό άρνί, έλλη μιά μέ κοκορέτσι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Καί ή τελετή του ψήσίματος ήρξατο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Ηρξατο μέν αλλά δέν έτελείωσε δέ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Γιατί ; Τί συνέβη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Διότι είχε περ'σει μιά μιση ώρα και τό άρνί έξακολουθούσε νά φαίνεται τόσο ώμό, όσο ήτανε πρίν σουβλισθή. Τότε έπενέβη ή σοφή τής συντροφιάς, ή κυρία Μαρία Παπᾶ, άδελφή τής ψήστρας ή οποία είπεμ ότι ή θράνα δέν ήτανε πολύ δυνατή... 'Εδυνάμωσε λοιπόν τήν θράνα και τό άρνί άρχισε νά καίγεται...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Μαντεύω τήν συνέχεια. θά έλαττώσανε τήν θράνα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Μάλιστα, τήν έλαττώσανε άμέσως μιά φαίνεται ότι τήν έλαττωσανε πολύ και τό άρνί...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Τό άρνί θά έξακολουθούσε νά μένη ώμό. "Επρεπε νά χαμηλώσουνε τήν σουβλα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τό κάνανε κι'αυτό. Τό γεγονός είναι ότι πότε χαμηλόνοντας τήν σουβλα, πότε αύξάνοντας τήν θράνα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Πότε ύψώνοντας τήν σουβλα, πότε έλαττωνοντας τήν θράνα, τό πεισματάρικο αυτό ζωντανό...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ποιό πεισματάρικο ζωντανό ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Τό σουβλισμένο άρνί, δέν έννοούσε νά ψηθῆ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλιστα. Τό πεισματάρικο αυτό ζωντανό, όπως τό άπεινάλε-
σες δέν έννοούσε νά συμμορφωθῆ πρός τās άπαιτήσεις τών
συνδαιτημόνων. Τελικά...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τελικά ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελικά κατά τīs τέσσερις τό άπόγευμα, όταν τό συγγενολόϊ
καί οί φίλοι έπέισθησαν ότι θα περνούσε ή Λαμπρή χωρίς νά
ξεκολληλισθῆ όβελίας, ή οίκοδέσποινα...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Η άποτυχημένη φήστρα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλιστα, ή άποτυχημένη φήστρα προσειόμισε ένα ευμέγεθες τη-
γάρι, διεμέλισε τό άρνί, τό έλιάνισε κλέφτικα καί έτηγάνισε
τά κομμάτια του ~~αφρακι~~ άποτυχημένου όβελία.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί νά σου πῶ άγαπηέ μου Δημήτρη ; 'Αρνί του Πάσχα τηγανιτό
δέν έχω φάει ποτέ μου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσικά ή ιστορία αυτή έκανε τόν γυρο της γειτονιῆς της φή-
στρας καί τήν έπομένη της τραγουδούσαν οί γείτονες : Σάν σέ
βλέπω τό πρωί στό παραθύρι - τό άρνί θυμάμαι πού ήταν σου-
βλιστό - καί μέσ'τό πασχαλινό τό πανηγυρι - τό εφάγανε
άπλῶς τηγανιτό...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πολύ άραία ιστορία πού έχει όμως ένα καλό άποτέλεσμα. Μου
θύμισες αυτό τό παλαιό τραγούδι : Σάν σέ βλέπω τό πρωί στό
παραθύρι, πού θα μῆς τό τραγουδήσῃ τώρα ή Κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (με συνοδεία πιάνου) Σάν σέ βλέπω τό πρωί στό παραθύρι
σάν γερύφαλο μου φαίνεσαι άνοιχτό
θά σέ κόψ νά σέ βάλω στό ποτήρι
για νά σ'έχω πιό κοντά νά σέ κοιτώ...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φαίνεται όμως ότι τέτοιες ιστορίες θα συνέβαιναν συχνά μέ
τīs άθηναίτες νοικοκυρές καί γι'αυτό σιγά σιγά καταργήθηκε
τό φήσιμο του άρνιοῦ στά σπίτια καί οί σώφρονες νοικοκυραίοι
για νά φῆνε άρνί, τό στέλνανε στόν φούρνο.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Στά σίγουρα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά σίγουρα. Μόνο πού μερικοί παίρνανε τό ταψί τους στίς
τρεῖς καί τέσσερις μετά τό μεσημέρι...

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Καί φαντάζομαι μέ τί καμάρι θά πήγαινε ό παληός νοικοκύρης τό ταψί του στό σπίτι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Ασφαλώς. Βγαίνανε στά παράθυρα οι νοικοκυρές καί τοῦ δίνανε τίς πασχαλινές τους εὐχές : Χριστός 'Ανέστη κυρία 'Αριστείδη
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** 'Αληθῶς 'Ανέστη κυρία Γαρουφαλιά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καλοφάγωτο τό ἄρνι σας κυρία 'Αριστείδη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Εὐχαριστῶ κυρία Γαρουφαλιά μου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καλῆ τώρα σᾶς τό δωσε ό φούρναρης ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Τώρα κυρία Γαρουφαλιά, τ'ρα ό ἀθεόφοβος.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καλά ποῦ τό πήρατε ; Στόν 'Αναστάση τόν ψηλέα ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Σ'αυτόν π'ἀναθεμάτανε... Τοῦ τό πήγα στίς δέκα τό πρωῒ, μά εἶχε τόσα ταψιά ποῦ μόλις τώρα στίς τρεῖς μου τό 'δωσε...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Εμεῖς τό διηό μας τό στεί,αμε στόν Μανώλη τόν Κρητικῶ. Καλῆ "Εχει λιγώτερη δουλειά καί τά φήνει καλύτερα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Σᾶς τό φησε καλῆ κυρία Γαρουφαλιά μου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Δέν τό πήραμε ἀπόμη κυρία 'Αριστείδη μου. Τώρα πάει ό ἄντρας μου νά τό φέρη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Καλοφάγωτο νά 'ναι κυρία Γαρουφαλιά μου...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Παρομοίως καί τό διηό σας κυρία 'Αριστείδη μου. Καί Χριστός 'Ανέστη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** 'Επίσης κυρία Γαρουφαλιά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Αὐτή ἦτανε μία τοπική συνηθισμένη σιηνή στούς ἀθηναϊκούς δρόμου τῆς γειτονιάς... καί όταν τό ἄρνι προσεικομίζετο στό σπίτι, μαζί μέ τίς εὐχές, τά γέλια, τά τραγούδια καί τό ἀπαραίτητο Χριστός 'Ανέστη ἐκ νεκρῶν, ἄρχιζαν καί τά μοντέρνα τραγούδια τῆς ἐποχῆς, ὅπως τό περίφημο " Βιέν Πουπούλ " ἡ κλασσιική φραν-τσέζικη πόλμα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Πού θά μάς τῆν θυμίσῃ τώρα ἡ καλή μας φίλη ἡ Ελειώ.
- ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ** (μέ συνοδεία κιάνου) Βιέν Πουπούλ - Βιέν Πουπούλ - βιέν...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Γιάγιο μου, πρίν τελειώσωμε ἔχομε ὑπο ρέωσι νά στείλωμε ὄλες μας τίς εὐχές στούς ἀπροατές μας...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Νά τοῦς εὐχηθοῦμε Καλό Πῆσχα καί τοῦ χρόνου καλύτερο...